

paa § 27, nemlig 2,700,000 Kr., men saa er der ogsaa til Gjengjæld forbrugt Noget af Formuen paa § 10, nemlig 1,228,000 Kr. Men naar vi altsaa tænke os dette Forslag ophøiet til Lov, hvad jeg nu har hørt flere Forvisninger om ikke vil ste, vil der dog, selv om man gaar ud fra, at ikke naar alle de Foranstaltninger, der omtales i § 28, blive udførte — og dog er det sikkert nok, at en Del ville blive udførte — komme et virkeligt bethydeligt Underfynd. Tænke vi os altsaa, at Regeringens Forslag blev til Lov, efter hvilket der er et nominelt Underfynd af 3—4 Millioner, og tænke vi os endvidere disse 12,600,000 Kr. forbrugte, bliver der unegtelig et temmelig stort Hul i vor Kassebeholdning; vi ville komme ned til de 25 Millioner Kr., som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) i det andet Thing har betegnet som det, der regelmæssig burde være i Statskassen. Men jeg skal ikke i og for sig gjøre Ophævelser over det, thi det, at man bruger Penge, er ikke absolut Udtryk for, at man gaar tilbage, lige saa lidt som det er sikkert, at en Landmand eller en Mæringsdrivende gaar tilbage, naar han bruger sin disponible Kapital. Det kan være et Udtryk for, at man gaar tilbage, men man kan ingenlunde sige, at det er det, det kommer kun an paa, hvorledes Pengene anvendes; anvendes de til frugtbar Værdier, som skabe nye Betingelser for Formueforøgelse, kan det maaste snarere siges at være en Fremgang end en Tilbagegang.

Jeg skal nu gjenemgaa — og derved vil jeg ogsaa komme til at svare den ærede 3die Landsthingsmand for 2den Kreds paa Udskilligt af, hvad han fremsførte — nogle Enkeltheder i Finantsloven for derved ligesom at komme til at karakterisere Helheden. Det ærede 9de kongevalgte Medlem (Dannestjold-Samsøe) har jeg fra mit Standpunkt vist svaret tilstrækkelig; han indlod sig slet ikke paa Realiteter, da de laa ganske udenfor hans Betragtninger. Der er altsaa først Spørgsmaalet om, hvorvidt Pengene kunne siges at faae en frugtbar Anvendelse. Jeg vil følge den Ordning, man har fulgt ved Behandlingen af Forslaget i det andet Thing. Jeg skal ikke tage alle Enkeltheder frem, da det vilde tage altfor lang Tid, men blot nogle. Jeg skal da f. Ex. tage Indenrigsministerens Budget frem, og jeg tænker da derved kun paa § 19 og det af § 26, som henhører dertil, men ikke paa § 27, hvor der jo er en Formueforøgelse, og hvor der for Resten ogsaa er en Del Forslag af Indenrigsministeren. Jeg tager altsaa § 19, og det af § 26, som hører Indenrigsministeren til. Det sidste Budget, som blev vedtaget

af begge Rigsdagens Afdelinger, er Budgettet i 1884—1885, om hvilket den første ærede Taler ganske vist bemærkede i sin Tid, at det var en uanstændig Finantslov, og at dette Thing heller ikke tiere kunde finde sig i at vedtage lignende Finantslove. Det er altsaa den sidste vedtagne Finantslov. Jeg vil nu anstille nogle Sammenligninger paa enkelte Punkter med, hvad her foreslaas. Den ærede 3die Landsthingsmand for 2den Kreds dvælede saa meget ved Fortiden; jeg vil nu dvæle lidt ved Nutiden, jeg tror, det er ligesaa frugtbringende. Det ærede Medlem fremsatte ganske vist adskillige Udtalelser om, hvad der var foregaaet i det andet Thing, om hvorledes man der havde ladet Forslaget ligge og ikke behandlet det. Jeg skal nu ikke gjøre Gjengjæld ved at komme med, hvilke Forskyndelser vi her kunne have paa vor Samvittighed; det vilde ikke være vanstædigt at komme med Et og Andet, men det tror jeg ikke vil fremme Forhandlingen eller den gode Forstaaelse videre. Det skal jeg altsaa lade ligge og henholde mig til Nutiden, og derigjennem vil da ogsaa det ærede Medlem faae Svar paa, hvad han fremsførte, og det ærede 9de kongevalgte Medlem vil komme til en Forstaaelse af nogle af Grundene til, at det har kunnet tage saa lang Tid inden Forslaget kom herop. — Jeg fremdrager da først det Punkt, at der paa Indenrigsministerens Budget i 1884—85 var bevilget med et rundt Tal 2,700,000 Kr., medens der nu er bevilget ikke mindre end 6,737,000 Kr. Man vil altsaa se, at det er en Forøgelse af omtrent 4 Millioner. Dertil kunde der ganske vist siges: Ja, men deraf ere 2 Millioner til Esgbjergarten — og det bør man ogsaa fremdrage — satte ind paa § 26, og disse 2 Millioner har jo den første ærede Taler erklæret ikke at kunne tage imod, og den høitærede Indenrigsminister syntes heller ikke om dem. Dem kunne vi derfor gjerne drage fra; men det, der bliver tilbage, er endda nok, ca. 4½ Mill. Kr., altsaa en Forøgelse af et Par Millioner Kr. paa Indenrigsministerens Budget, en Forøgelse fra 2,700,000 Kr. til over 4½ Mill. Kr. Jeg vil dernæst tage en Ting, som den første ærede Taler var meget utilfreds med, idet han mente, at man ogsaa havde forsvømt Landbruget i de foregaaende Aar. Det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke var saa ganske heldig med, hvad han fremdrog i saa Henseende. Nu tror jeg nok, han vil indrømme, at der ikke er nogen Forsømmelse af Landbruget i Aar, at der paa dette Budget ikke er nogenformelt Uanstændighed i den Henseende. I 1884—85 bevilgedes der til Landbruget 567,000 Kr., men nu er man